

אותך אבקש

מסילות למבקשי ה' בדרכי העבודה העולה בית קל
במשנתו של הרה"ק מוהר"ן מברסלב זיע"א
פר' יתרו | גיליון 52 | שנה ג'

לעורך ליבי

דיבורי אמת מבארו של החל נובע

סוד הנפילות

למה דווקא כשעמ"י הגיע לשפל המדרגה אז דווקא הם היו ראויים לקבלת התורה?
מה ההתפארות הגדולה שמגלה הזוה"ק שקרה כשהגיע יתרו | ולמה יש כ"כ הרבה נפילות בעבודת ה'

מצרים לא היה להם שום מצווה, עד שנתן להם הקב"ה דם פסח ודם מילה שיהיה להם איזה מצווה לצאת בזכותו, זאת אומרת שהם הגיעו למצב שהם אפ"י לא היו מהולים! עד שביציאת מצרים קטרגה מידת הדין הללו עובדי ע"ז והללו עובדי ע"ז, והנה לפלא שהתורה הק' מכנה תקופה זה 'כור הברזל', ורק אחר גלות מצרים היה ביכולתם לקבל את התורה, שכן דווקא בשפל מדרגתם, הנחת רוח שעלה למעלה מנקודות טובות גרם לכאלו שעשועים שלא יכולים לעלות בשום מצב מפואר ככל שיהיה. כשמפילים את אחד והוא נאבק בכל כוחו, לחטוף עוד נקודה טובה, עוד מעשה טוב, להגביר את המחשבה לטוב, עוד דקה לימוד עוד התגברות ועוד מניעה מעבירה, זה הנחת רוח הגדול ביותר. וכמה שהאדם רחוק יותר, כמה שעובר עליו יותר והוא מתגבר במצבו השפל להתגבר אעפ"כ בשביל הקב"ה זה מעלה נחת רוח למעלה שאין לשער.

הזוהר הק' בפרשיות אלו מגלה סוד זה במשפט אחד 'כד אתא יתרו ואמר: "כי עתה ידעתי כי גדול ה'" וכו', כדין אתיקר ואתעלא שמה דקב"ה עילא ותתא'. (זוהר יתרו דף ס"ט) אחרי כל הניסים הגדולים שפרסמו את הקב"ה בכל העולם כולו, השידוד הטבע שהיה בקריעת ים סוף שמלפניו לא היה כזאת ואחריו לא יהיה כך, אך רק אחרי שהגיע יתרו שהיה במקום רחוק כ"כ, אחרי שעבד את כל הע"ז שבעולם, וכשהוא הודה בגדולת הבורא, אתיקר והתעלה שמו דקוב"ה עילא ותתא. שכן כאמור דווקא יתרו שהגיע מהמקום הנמוך ביותר שהיה כומר לע"ז, כשמגיע משהו ממקום כזה ואומר עתה ידעתי אז מתיקר שם ה' בכל העולמות.

יעזור הקב"ה שבזכות יציאת מצרים אז והיום נזכה לצאת מהמצרים הפרטי של כל אחד ואחד, וזה דווקא ע"י שנתגבר לחפש נקודות טובות, להתחזק עם זה, ולהתגבר בכל מצב שהוא לזכור את גודל השעשועים שיעלו בהתגברות הפרטית והספציפית הזאת, עדי נזכה להיות כשרים וטובים באמת כרצונו ית', אמן.

דווקא כשלא הולך לנו כפי רצוננו הטוב, ולמרות זאת אנחנו מתחזקים לא להתייאש, לא ליפול לעצבות, כשגם אחרי סדר שלם שפטפטנו אני תופס את עצמי בזה הרגע ומתחיל ללמוד, כשאני קם מאוחר ואני מתחזק להיות בשמחה ולהתפלל הכוונה, דווקא זה מעלה נחת רוח לפניו ית', יותר מסדרים שלמים שכולל זרם על מי מנוחות.

נחשוב רגע על הנקודה הזאת, הלא הקב"ה הוא

כמה שאנחנו מנסים יותר להתמיד בתורה, להתרומם במידות, להינצל מהייצ"ר, נחטוף סטירות מכאיבות יותר. ולמה זה באמת כך?! למה חייבים לסבול?!

כל יכול, והוא יכול לתת לנו את חפצנו בלי שום מניעה, שזה כולל גם חפצי שמים, שהלימוד ילך כמו שצריך, שנתגבר על הייצה"ר במשך כל היום, שיהיה לנו טעם וערבות בתורה, וזה הרי בוודאי רצונו ג"כ, אם כן למה במציאות בשטח הכול הפוך לגמרי? אלא מאי הקב"ה רוצה בעבודתנו דווקא כשלא הולך כלום, כשהניסיונות מתגברים, כשנפלנו שוב פעם ושוב פעם, דווקא שם כשמתגברים עולה נחת רוח לפניו מהתגברותנו והתחזקותנו שלא היה עולה ע"י שום מצווה.

כלל ישראל ירדו למצרים בשיא תפארתם בראשם יעקב אבינו עם כל השבטים, ישיבות הוקמו, נקל לתאר את קול התורה שהדהד בין כותלי הישיבה שעה שיעקב בעצמו עדיין חי, ואף אח"כ בראשות בניו שבטי קה, אך לא עוברים יותר מרד"ו שנה וכלל ישראל נמצאים בשפל המדרגה שא"א לתאר, לא תורה לא מצוות, כלום! עד כדי כך שביציאת

למה זה צריך להראות ככה?! הרהר יענקי לעצמו למה מוכרחים לעבור כאלו סבל וייסורים?! כמה פעמים החלטתי שאני לא מפטפט באמצע הלימוד?! אך הפעם היה נראה שזה רציני כבר, יהיה מה שיהיה, אני מתחיל ללמוד בתחילת הסדר, בר-צ-ף, עבר לפניו כסרט-נע מאורעות התקופה האחרונה, והנה, שוב פעם נפלת.

מחשבותיו נדדו הלאה, אם היה זה רק בלימוד היה שייך אולי למצוא פתרון, איזה ספר מוסר, או קבלה חזקה, אך בכל נושא שהוא, אני לא מפסיק לקבל מכות. כמה שאני רוצה להתרומם, להתפלל בכוונה, לעבד את המידות, להתגבר על הייצה"ר, אני רק חוטף אכזבות מרירות ומתסכלות, ואפ"י רק בדברים טכניים כקימה מוקדמת וכדו' כמה שאני מנסה לקחת את עצמי בידיים הכול הולך הפוך...

והמציאות היא שכל מי שרוצה להיכנס באמת בעבודת ה' יודע שאכן, בדיוק כך מתנהל העולם, זה המציאות, העולם מלא ייסורים ומכאובות, והעבודה היא רק לקבל את הכלים הנכונים איך להתמודד איתם.

והאמת היא שלא רק בעבודת ה' אפילו בגשמיות, העולם מלא ייסורים מרים, ואין אחד שלא יהיה נמלט מזה, אך בעיקר ברוחניות כפי שתיארנו, לכולם קשה, ועוד יותר לכל מי שרוצה ומחפש להתעלות הוא סובל יותר, כמה שאנחנו מנסים יותר להתמיד בתורה, להתרומם במידות, להינצל מהייצ"ר, נחטוף סטירות מכאיבות יותר.

ולמה זה באמת כך?! למה חייבים לסבול?!

בדרך כלל קשה מאוד לשמוע את זה ובפרט לקבל את זה, והסיבה לכך פשוטה, עבודת ה' כפי שמצטיירת בעינינו זה 'שטייגען' של שעות ע"ג שעות בלי הפסק רגע, מפילה בדביקות וכוונה בכל מילה ומילה, וכו' וכו', וכל זה אכן נכון ואמיתי, ולזה צריך לשאוף ולעשות כל טצדקי להגיע לכך, אך עיקר הנחת רוח עולה דווקא כשקשה לנו, כשלא הולך לנו, שכן מלאכים יש להשי"ת מספיק בשמים... ועיקר ההתפארות שה' מתפאר בנו הוא

"מאי שובבים"

ולהתרוממות' עד כדי שזכו לראות 'אותות ומופתים' לקבל את התורה ולהיבחר לעם ה', ולא די בזה אלא שגם אלפי שנים אח"כ, 'זמן הקריאה' והעיסוק בפרשיות הללו מועיל לנו לצאת מירידתנו ולהתקרב להשי"ת...

'ימי השובבים' המסוגלים ע"פ האר"י ז"ל לתקן החטאים, ומזה נלמד 'מוסר גדול', שמפני שנים ישראל נודכנו ונצטרפו בגלות מצרים לתקן חטא 'דור המבול', ניקח מוסר גדול, שנים ישראל ירד למצרים ונודכנו ונצטרפו, לתקן חטא דור המבול שחטאו 'בפגם היסוד' רח"ל, וכן 'בדור הפלגה' שבנו מגדל בבל למרוד בה' יתברך כביכול, וע"י זה נענשו בגלגול בהשלכת הילדים ליאור, 'בחומר ובלבנים' כמובא כל זה בכתבי האר"י ז"ל.

ומפני שנודכנו ונצטרפו בסובלים יסורים וכו', אע"פ שכבר עבר עליהם מה שעבר ביהדות, ונשאר בהם רק 'נקודות טובות' לשונם שמם ומלבושם, ונאמר עליהם 'בדמייך חיי'.

ע"י זה זכו לניסים ומופתים גדולים והארת השכינה במדרגות גדולות, ביציאת מצרים ובקריעת ים סוף ובמתן תורה, להאמין בה' ובמשה עבדו ולהיבחר לעם ישראל על ידי זה, עד שאפילו כשקוראים 'הפרשיות האלו' מסוגל הזמן לתקן החטאים רחמנא ליצלן מפני שהם סבלו ונודכנו ונצטרפו...

[מכתבי שמואל א. סז.]

פשש... תשמע אף פעם לא הבנתי את התקופה הזאת של השובבים... חשבתי שזה משהו 'גבוה וערטילאי' שקשור רק ל'ניצוצות ולמקובלים', עכשיו זה נשמע הרבה יותר 'פשוט' הסבל והייסורים שנים ישראל עבר, זה בעצם כל הנקודה, ממש כך!!! ויש כאן גם 'התחזקות עצומה' לפעמים עוברים עלינו קשיים ומעברים שונים ואנחנו מתמרמרים ומתוסכלים, אם יהיה לנו את 'המבט הנכון' על הקשיים והייסורים כמו שרואים מ'ימי השובבים' את התועלת העצומה שהשעבוד הביא לעם ישראל לשעה ולדורות, אז יהיה לנו הרבה יותר קל להתמודד ולעבור את הקשיים שעוברים עלינו...

יותר רצויה ומקובלת, כך גם השבועות שבהם קוראים את 'פרשיות השובבים' משמות ועד משפטים זה זמן מסוגל לתשובה ולקרבת ה', ויש סייעתא דשמיא מיוחדת להשיג את קרבת ה' יותר מזמנים אחרים, עד כדי כך שבספרו של 'המגיד מישרים' המלאך משמים שהיה מדריך את 'המחבר' בעל הש"ע-והב"י, כמה פעמים מגלה לו 'שמעשיו ותעניותיו' פעלו ביותר דייקא משום שהם היו בימי השובבים... זאת אומרת שאפ'י שכלפי חוץ זה נראה 'ימים רגילים' לחלוטין, המציאות האמיתית היא לא כך, וכל התחזקות בלימוד ובעבודת ה' המשמעות שלה הרבה יותר עמוקה ומלווה בסייעתא דשמיא מיוחדת...

מה יכול להיות כבר בימי החורף האפרוריים האלו?! בטח זה איזה משהו ששייך לחסידים או לעוסקים בתורת הסוד

טוב.. זה נשמע מאוד מעניין... אבל תגיד למה זה ככה? ואיך זה בדיוק עובד?! 'באלול' יש את הסליחה לדורות שנקבעה אחרי חטא העגל, יש גם 'משפט' שמשפיע על העניין... אבל כאן סתם כך 'ימים של חולין' הם בעצם ימי רצון?! טוב.. אז דבר ראשון אנחנו לא צריכים להבין כל דבר! ואם כך כתוב בדברי 'האר"י' וצדיקי הדורות' וודאי שזה כך! ואנחנו צריכים לנצל אותם ולשמוח במתנה שקיבלנו.. אבל אם בכל זאת שאלת אני ישתף אותך 'בהסבר נפלא' שראיתי בימים האחרונים בכתביו של אחד מגדולי חסידים ברסלב' בדור האחרון הגה"ח ר' שמואל הורביץ זצ"ל, ר' שמואל מסביר ש'הסבל והייסורים' שעברו על עם ישראל במצרים כדי לתקן את החטאים החמורים שנעשו בדורות הקודמים, 'בזמן המבול' 'בדור הפלגה' ועוד, גרמו להם כ"כ 'לעליה

היה זה ביום ראשון בבוקר שלאחר שבת חופשה, מחוגי השעון המשיכו לנוע באטיות והיכל בית המדרש היה שקט יחסית לתחילת שבוע שגרת, הספסלים היו מלאים למחצה לשליש ולרביע, והמשיבים הסתובבו ביניהם מנסים לעורר את חושיהם של הבחורים שחזרו מהשהייה בחיק המשפחה כדי להתרענן ולהחליף כוחות לשטייגען של החודש החדש... חיים ישב בקצה הביהמ"ד כשהוא מנסה להתרכז בגמרא שלפניו תוך כדי שהוא מהרהר לעצמו, מעניין איפה ישראל לא מתאים לו לאחר בדרך כלל. טוב, אמר לעצמו נלמד לבד עד שהוא יגיע...

ברכת 'בוקר טוב' לבבית קטעה את עינונו של חיים מהגמ' שלפניו, מולו ניצב ישראל ידידו והחברותא המיתולוגי שלו בס"א, אני מתנצל על האיחור היה לי משהו חשוב לסדר היום בבוקר בקרבת הבית... אבל בסוף הגעת... הפטיר בחיוך, נו.. מה לומדים השבוע? יש דברים מעניינים?! דווקא יש סוגיות מאוד מעניינות... אפ'י הייתי אומר 'אקטואליות' הוסיף בטון משעשע, למה אתה מתכוון? הא.. בוא ותראה בעצמך, הוא הושיט את האצבע על העמוד וקרא יחד איתו ... בעצם כל הסוגיא זה על 'המילה וטבילה' של גרות בקטן והמסתעף, ממש סוגיא שמתאימה לשובבים, נו.. נו.. החזיר לו ישראל תוך כדי שהוא מעיין 'במראה מקומות' שהוא הביא מהסטנדר שהיה מונח בכניסה לבית המדרש, אך אם בכל זאת הוא ניסה להתעלם 'הכותרת' שצוינה בראש המ"מ בטעות או בכוונה, 'יום א' לסדר 'תרו' שובבים' תשפ"ו" שוב עוררה אותו למה שהוא ניסה להדחיק מלכתחילה, מה זה השובבים הזה? שהוא כ"כ שומע עליו לאחרונה, מודעות רבות הוא ראה בשכונה על אספות התחזקות בכל מיני קהילות להתנזר מכלים פסולים לכבוד ימי השובבים, ולצידם 'דפי-ענק' המודיעים על תיקונים שונים אותם יערכו 'צדיקים ומקובלים', מה יכול להיות כבר בימי החורף האפרוריים האלו?! בטח זה איזה משהו ששייך לחסידים או לעוסקים בתורת הסוד שתיהן לעצמו, ועכשיו הוא גם שיתף את חיים בתהייתו.

תראה.. אני יודע שאולי לא גדלת על זה.. אבל ממש כמו 'שבאלול' הזמן מסוגל והתשובה

נפשי בשאלתי

ליבון ומירור ענינת בעבודת ה'

שאלה:

רציתי לשאול,

אני מבין שצריך להקשיב לצדיק בדברים שמוזכרים בשל, אבל למה בדברים שההיגיון שלי אומר הפוך גם שם אני צריך להקשיב לצדיק?

תשובת אחד מחשובי התלמידי חכמים שליט"א:

אנחנו רגילים לחשוב שחטאים נובעים רק מיצר הרע, אבל אם אנחנו מבינים שיש משהו שנכון לעשותו אז בוודאי הוא טוב ורצוי. אך האמת היא שרוב ככל החטאים נובעים דווקא מחוסר ידיעה, ומתוך מבט חלקי ומצומצם על המציאות.

הרבה מהמעשים שאנשים עושים מתוך רצון טוב ולשם שמים הינן טעויות הרות גורל, כפי שכתב ב'ליקוטי מוהר"ן תניינא סי' י"ב: "כשאדם הולך אחר שכלו וחכמתו, ויכול ליפול בטעותים ומכשולות רבים, ולבוא לידי רעות גדולות, חס ושלום. ויש שקלקלו הרבה, כגון הרשעים הגדולים מאוד המפורסמים, שהטעו את העולם, והכל היה על ידי חכמתם ושכלם" מי לנו גדול משאול המלך בחיר ה', שכשהסביר מדוע לא המתין לשמואל הנביא כפי שנצטווה, אמר "ואתאפק ואעל העולה", וכשמעיינים ברש"י (שמואל א י"ג י"ב) רואים דבר פלא: "ואתאפק. נתחזקתי על רצוני, שהיה לבי אומר להמתין לך, על כרחי העמדתי את לבי ואעלה העולה".

ליבו הטהור של שאול המלך רצה להמתין לשמואל, אך הוא כבש את רצונו ועשה כפי ששכלו וחכמתו חייבה, דהיינו לצאת למלחמה מיד מבלי להמתין לשמואל, שהרי הדבר הגיע כבר לידי פיקוח נפש! השכל עלול להיות הבעיה הגדולה ביותר כאשר הוא לא כפוף בשלמות למה שמצווים חכמים האמיתיים, ובעיקר כשהשכל והמציאות מציינים תמונה אחרת מזו שהתורה והאמונה מורים לנו.

השאלה שהינך שואל מתעוררת בעיקר אצל תלמידי חכמים צעירים. הם חשים שהם יודעים ומבינים מה תורתנו הקדושה מצווה ומדריכה לעשות, ואין להם כל צורך בהכוונה של גדולים מהם, ובפרט כאשר היא לא מובנת להם.

תופעה זו קיימת בעולם הרחב במקום נוסף, בעולם הרפואה. כמעט כל אדם המגיע לרופא מקבל את הוראותיו ללא עוררין. הוא מבין שיש לרופא ידע שאין לו, ודברי הרופא מתקבלים מתוך ביטול עצמי, גם אם הדברים מחודשים אצלו. אך מי הוא זה שלא יקבל את דברי הרופא ללא עוררין? רופא אחר...

וכך כתב ב'ליקוטי מוהר"ן סי' קס"ד: "לענין סיפורי דברים של הצדיק האמת. למשל, רופא שנחלה והוכרח למסור את עצמו ליד הדאקטור הגדול, והרופא רוצה שיתן לו רפואות כפי מה שהוא יודע, להוציא לו שן ולגלחו. אבל הדאקטור יודע רפואות יקרים וחשובים שצריך ליתן לו. כן יזדמן, שיבוא איש להתלמיד חכם וצדיק הדור, שהוא רופא חולי הנפשות, ורוצה שיתן לו הצדיק רפואות, היינו הנהגות ודרכים, כפי מה שהוא יודע. אבל באמת הצדיק יש לו רפואות ודרכים ישרים,

אצלו שלא זכה נעשה סם מוות, על כן ההכרח להלביש לו פנימיות התורה בדברי תורה אחרים. ולפעמים גם זה אינו יכול לקבל, אף אם ילבישו בדברי תורה אחרים. על כן מלבישין התורה בסיפורי דברים חיצוניים, למען יוכל לקבל הרפואה הגנוזה שם כי גם התורה בעצמה מלובשת עתה בסיפורי מעשיות מחמת שלא היה אפשר למוסרה כמות שהיא".

קשה לנו לקבל תכתובים לא מובנים, ומאידך אין לנו את היכולת בשלבינו הראשוניים להבין את הדברים הפנימיים שמהם נובעות וצומחות העצות הכל כך הכרחיות לנו. ומוכרחים לכסות ולהעלים ולעטוף את מה שלמדים אותנו, ואז קשה עוד יותר לקבל...

המעין בתורתיו הנפלאות של הספר 'ליקוטי מוהר"ן' מקבל מענה לקשיים הללו, ומגלה שרבינו הכין לכך פתרון מיוחד.

בתורות רבות הוא מבאר מדוע באמת ישנם דברים שאין בכוחנו להבין. שאלות עמוקות שבכל הדורות התקשו בהם, מקבלות מענה נפלא, אך לא כתשובה לשאלה, אלא כיכולת להכיל את השאלה! הוא מאפשר לנו להבין מדוע איננו מסוגלים להבין כל עוד לא הגענו למקום ולזמן שבו הדברים יובנו, וכל עוד לא תיקנו את הכלים הנצרכים בכדי להשיג את התשובה לעומקה.

ועד אז נוכל בבטחה להישען על מי שכן תיקן והגיע.

ישנה זווית עמוקה נוספת לקושי שלנו לקבל את הדברים, וכדאי שנתבונן בה אם ברצוננו להצליח לכבוש את 'חוכמותינו'.

גם אם הצדיקים היו מציגים את הדברים בגילוי ובבהירות היינו מתקשים לפעמים לקבלם, אך בדרך כלל היינו מצליחים. אך המציאות היא שדברים רבים מוגשים לנו בכל מיני עטיפות וצמצומים הכרחיים, ואת חשיבות אותה מעטפה אין לנו שום יכולת להבין בשכלנו, והדרך היחידה להצליח בזה היא לרכוש אמון בחכמתם וצדקתם, וממילא נבין שהדבר הנכון הוא להאזין ולשמוע ככל אשר יורונו, ואפילו על שמאל שהוא ימין. וכך ממשיך שם ב'ליקוטי מוהר"ן:

"והנה לפעמים ההכרח ליתן להחולה איזה סם, אשר אם יתנו לו הסם בעצמו כמו שהוא, ימות החולה בלי ספק, על כן ההכרח לערב הסם בדברים אחרים. כן יש אנשים, שאי אפשר לגלות להם פנימיות התורה הצריך לרפואתו, כי התורה היא רפואה, כמו שכתוב (משלי ג'): 'רפאות תהי לשרך', כי בהתורה יש שני כוחות, סם חיים וסם מות. כמו שאמרנו רבותינו זכרונם לברכה (יומא ע"ב): 'זכה נעשה לו סם חיים, לא זכה נעשה לו סם המוות' ועל כן אם יאמרו לו התורה בעצמה כמו שהיא, ימות בלי ספק, כי

הי אור עיני

פי טעמתי מעט הדבש הזה

"אמונה יסוד כל התורה והמצוות"

דאורייתא שהוא פליליות התורה שפולגין בעשרת הדברות, פי פלילות התורה נקראת עצה, כמו שפ' תוב, לי עצה ותושיה אני בינה וכו', פי עקר כל מצ' וות התורה הם פנינת עצות קדושות שעל ידם גדלה האמונה, פי עקר תכלית התורה הוא האמונה לגלות אמונה הקדושה בעולם, למען דעת כל עמי הארץ פי ה' הוא האלקים וכו' וכנ"ל. ועל כן נתן לנו תרי"ג עשירי דאורייתא שהם תרי"ג מצוות שנקראים עצות, פי על ידי העצות גדלה האמונה שהוא עקר הכל כנ"ל: (תחומין א)

עקר קבלת התורה והמצוות הוא האמונה שהוא יסוד כל התורה והמצוות כמו שכתוב (תהלים קיט), כל מצותיך אמונה, וכמו שדברשו רבותינו זכרונם לברכה (מכות כד), בא חבקוק והעמידן על אחת וצדיק באמונתו יחיה, ועל כן תחלת דבר ה' שדבר עם יש' ראל הוא אנכי ה' אלקיך וכו' שהיא עקר האמונה להאמין בה' תברך ולבטל אמונות כוזביות בחינת לא יהיה לך אלהים אחרים לא תעשה לך פסל וכו', פי זהו עקר ההתקלה והתקלית והיסוד והעקר של כל התורה זקלה, פי העקר הוא וזה בחינת תרי"ג עשירי

המהדש בטובו

מדינות ואזכונות אגלגלגה ונללל

כולל חדש! ללימוד הספה"ק 'ליקוטי הלכות' בירושלים עיה"ק

ירשמו העצום של הסיום האדיר של הספה"ק 'ליקוטי הלכות' עדיין חרוט עמוק בליבנו והידיה מהדהדים בכל העולם כולו. בו זכו אלפי אנשים מכל הגוונים להתחדש בלימוד הדף היומי בליקו"ה ובתוכם בלטו מאות מציבור בני הישיבות שקיבלו על עצמם ללמוד כל יום דף בליקו"ה. והאמת שגם מי שעדיין לא קיבל על עצמו עוד לא מאוחר, וזה הזמן להצטרף לרבבות עמך בית ישראל שקבעו את לימודם בספר קדוש זה. ואולי פה המוקדם לפרסם שנפתח קו מיוחד לדרבון הלימוד שבו מועלים מבחנים אמריקאים תמידין כסדרן על סדר הדף היומי בליקו"ה, ומדי יום ביומו מתקיים על הדף הנלמד, עם הגרלות על סכומי כסף מכובדים על כל מבחן ומבחן. המספר של הקו הוא- 029942777

ספרי הליקוטי הלכות המלאים וגדושים מכל טוב נצחי מעידים בעדות מוצקה ביותר את אמיתות מציאותו ית', בדמות המופת הגלוי ביותר שכל רואה נפעם ומשתומם, יושב אי שם בערבות אוקריינא הקפואה צדיק לפני כמאתיים שנה, כותב חידושים על סדר השולחן ערוך, אך קולע בדיוק נורא לנפשם של הנפשות החיים בעולמו של הקב"ה בשנת תשפ"ו, מיטיב לתאר ולבאר ולפשט את כל נבכי הנפש החבויים ביותר, יודע ומבין את חולשתנו אך גם את תוקף יקרתנו ותפארתנו, יקרת כל נפש מישראל כל נקודה טובה, כל התאמצות והתחזקות, יפרוט בגווילי חידושו על נימי הלב החבויים ביותר, זירחה, יאיר ויעצים את האמונה הקדושה בתוך ליבנו פנימה, ידבר וידריך בכל

עת ומצוא מה העבודה המוטלת ברגע זה, יפריח ברוחו הקדושה דמיונות כוזבים יסודתם ממלך זקן וכסיל תחתיו ישקנו וירפאנו בסמי מרפא מרחצאות האמונה והתורה.

אכן אשרינו כולנו כאחד, שספר קדוש זה נמצא בקרבנו, בין דפיו נמצא את שאהבה נפשנו לעורר אהבת קדומים בינו לבין קוננו, בקרבו נמצא מחסה ומגן מול כל כוחות הרשע המנסים לנתקנו מאבינו שבשמים, בדף אחד יתמוססו כל החומות האכזריות הנבנים בעמל רב, חומות מדומות של נתק וריחוק עצב ויגון. במשעולי דפיו נזכה לגלות את הש"י בעולם, אך יותר מכך לגלות את עצמינו אנו, מי אנחנו ומה חפצנו בעולם, האם טובים אנחנו או רעים, מי ומי הם העומדים בדרךנו, וכל דרכי הפעולה להילחם אתם, וגם, מה לעשות אחרי שנפלנו ונכשלנו רבבות פעמים.

אשרינו רבבות פעמים שבפעולה קטנה ניתנת לנו הזכות לפתוח את הספר ולצלול במרחבי הגן עדן בעצמו, להתחיל לחיות חיים טובים שמחים ומאושרים באמת.

רבבות יהודים זוכים לקבוע עצמם על הספר הקדוש, אך חידוש מיוחד במינו זכינו בחסדיו ית', הארת פנים מיחדת בדמותה של כולל הוראה שנפתחה בירושלים עיה"ק, הוראה על שם שמשם יוצא הוראה והדרכה איך להתמודד עם היצירה"ר, מה תכלית האדם בעולמו, ולמה יזכה כשיתחזק בעבודת הבורא, איך מתגברים בכל מצב שהוא, ומה לעשות בכל פרט בכל יום ויום, על כל זה בלי יוצא מן הכלל,

לומדים ומלבנים האברכים כולל מיוחד זו, כולל 'ליקוטי הלכות' במסגרתו יושבים מדי יום אברכים ובחורים השוקדים על דלתי הספר הקדוש, לומדים ושוקדים בדרכי ההוראה הנצרכים לכל החפץ לגשת אל הקודש, נתיבות ודרכי עבודתו, עצות להינצל מהייצ"ר ולזכות לכל טוב בזה ובבא.

לא יום לא יומיים ולא שבוע מספיק כדי ללמוד סוגיא מרכזית זו, שכן ייצרו של אדם מתגבר בכל יום, וכדי לדעת דרכי המלחמה נגדו מוכרחים לאחוז בכלי הנשק ללא הפסק רגע, כל יום צריכים להתחדש שוב פעם ושוב פעם מאוצרות מעיינות החיים, וכך זוכים להתעלות במעלות התורה והיראה בעבודתו ית'.

הכולל מתקיימת בשכונת 'בית וגן' בירושלים עיה"ק, למשך שעה וחצי בכל יום, ע"פ סדר התורה הזמנית, כשבחצי השעה הראשונה לומדים את התורה בליקו"ה, ובשעה הנשארת את ה'ליקוטי הלכות' על התורה, לתוספת דרבון מוענקים לאברכים והבחורים המשתתפים מלגה מכובדת, בשיתוף וסיוע הארגון הנכבד 'תמימי דרך', כשזה למעלה מחודש שהכולל מתקיים ואף גדל ויותר ויותר.

פעם בשבוע אך מגיע אחד מחשובי הת"ח שליט"א המוסר שיעור מעמיק בתורה הנלמדת, הפותח אפיקים חדשים במרחבי התורה.

המה מעידי

מפיהם ומפי כתבם של רבותינו זצוקלל"ה ויבדלחט"א

הגאון רבי אלחנן ווסרמן זי"ע

חיבה והערצה יתירה רחש הגאון רבי אלחנן ווסרמן מגדולי הדור לפני השואה, לחסידי ברסלב, ואף אם היו ישיבות בזמנו שהגבילו את חסידי ברסלב הלומדים בישיבתם, קיבלם רבי אלחנן בזרועות פתוחות, כתוצאה מכך חבשו את ספסלי הישיבה מטובי בניה של חסידי ברסלב, והיה תקופה שמספרם מנה ארבעים בחורים, שבתקופה ההיא היה מספר מכובד בהחלט של בחורים.

ולא רק לתלמידים הבחורים חסידי ברסלב, גם בספרים הקדושים המלבים את הלב לעבודת הבורא לכל אחד במקומו, שקד הגאון רבי אלחנן רבות, וכעדות תלמידו רבי יצחק גלבך, 'אחרי פטירת הרבנית היה הסדר שבחורים ישנים עם הראש ישיבה בחדרו, לילה אחת כשהיה תורי לישון עם הראש ישיבה, הבחנתי בערמת ספרים בהם הוגה הר"י גם בשעות הלילה או רק בשעות הלילה, כשבין הספרים היקרים ללבו היה הספה"ק 'ליקוטי מוהר"ן'.

ראיתי אצלו גם 'ליקוטי מוהר"ן' וגם 'ליקוטי תפילות', היה מספר רבי יצחק, וכל כך השתמש ב'ליקוטי התפילות' עד שזה בלה כבר מרוב שימוש'

(רבי יצחק גלבך מתלמידי הישיבה, הודפס בספר 'שבחו של צדיק' ובספר 'גאון הענווה')

נכספה
03.50.111.06

ניסים למעלה מדרך הטבע

סיפורי נסיכה סופרים
חיב חיינו חיינו חיינו
כרס חכמה!
0350 11106